

4. Χρυσόν Τεσσαράκοντον
Βουλήν
Θεοφιλοφύλου 7

ΣΥΝΑΓΟΜΑ:	
Δήμων, Ένωσαν, Τραπεζών 300	
Κοινοτήτων Έργων, Όργαν. 200	
Ιδιωτών	έτησία 50
»	έξάμηνο 30
Εξωτερικού έτησία δολάρια 12	

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Έτος Τέταρτον.—Αριθμός Φύλλου 153—Ιδιοκτήτης = ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ = Διευθυντής — Τιμή Φύλλου Δρχ. 1

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
15
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1962
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 63

Η ΠΛΑΣ ΤΟΥ ΔΡΕΠΑΝΟΥ

Όταν στά έπιμαχα και ζωτικά θέματα, ένός τόπου γίνη προγραμματισμός και Ίεράρχησις, όταν ή αξιολόγησις τού των γίνεται έπι όρθων βάσεων, δέν μπορεί παρά αυτά άργά ή γρήγορα νά πάρουν τόν δρόμον τής έπιλύσεώς των.

Η πόλις τής Ήγου μεγίστης, ως πρωτενουν σα τού Νομού ως πόλις διεκδικούσα τουριστικήν προβολήν θά έχη και άσφαλώς έχει πολλά προβλήματα πρός λυσιν. Ένα από τά πλέον έπιμαχα και ζωτικά προβλήματα είναι κατά κοι νήν όμολογίαν ή άξιοποίησης τής πλάς τού δρεπάνου.

Είναι τούτο πλέον κοινόν μυστικόν ότι άξιοποιουμένης τής άκτής Δρεπάνου, θά αύξηθι ή τουριστική κίνησις τής πόλεως κατά τούς θερινούς μήνες εις βαθμόν άπίστευτον. Η πλάς τού Δρεπάνου μέ τά κρυστάλινα νερά, μέ την κάτασπρη και λαμπερή άμμουδιά, ή όποια έπεκτείνεται σέ βάθος πολλών δεκάδων μέτρων είναι πραγματικά μία έπι πλέον εύνοια τής φύσεως πρός την πόλιν. Είναι ένας θησαυρός άνεκμετάλευτος. Κόσμημα και στολίδι πραγματικό τής πολίχνης μας. Θά μπορούσε πολύ καλά νά τραβήξη στρατιές λουομένων από τά Ίωάννινα, έφ' όσον θά ύπάρχεν ό δρόμος και έν συνεχεία άλλα τινά, τά όποια θά καθίσταν την μεταβάσιν, την παρομό νη και τó μπάνιο άνεκτό. Δυστυχώς όμως ή λαμπερή αύτή άκτή μέ νει άνεκμετάλευτος.

Έτσι είχαν τά πράγματα μέχρι τής έπισκεψεως—ετυχεύς έπισκέψεως—τού Ύπουργού Δημωσιών Έργων στην πόλιν μας, γιά νά έγκαταστήσιν τά έργα Καλαμά. Ο κ. Δημ. Σαλούκας και ό Δντής μας κ. Π. Νταής Πρόεδρος και διοικητικός σύμβουλος Τουριστικής Έπιτροπής, άνέπτυξαν πρός τόν κ. Ύπουργόν περί τού άνεκμεταλεύτου αύτου θησαυρού τής πόλεως, ό όποιος άξιοποιούμενος θά δώση νέαν πνοήν εις την οικονομικήν ζωήν τής πόλεως. Τολμούμε νά πούμε ότι ή οικονομική ωφέλεια τής πόλεως δέν θά είναι ήσσονος, μοίρας, από την τουριστικήν κίνησιν τού έξωτερικού.

Ο κ. Ύπουργός μέ τó ιδιαίτερον πάντα ενδιαφέρον πού δείχνει πρός την Ήπειρον έπεσχέθη—σχήμα λόγου—έδωσε 250.000 δραχμές διά τήν άξιοποίησιν τού δρεπάνου, έκτός των 300.000 διά τούς δρόμους τής πόλεως τής πρωτεύσεως.

Η πίστασις τού δρεπάνου διό τó οίκον. Έτος 1952 έν συνδιασμό μέ την ένίσχυσιν τού

Νομοταμείου και μέ τó γεγονός ότι ό δρόμος θά διανοιγί μέ μηχανήματα τού Δημοσίου είναι ύπολογισμος και βασίμως μπορεί κανείς νά όπολογίση ότι θά τελειώσιν. Αλλά ό κ. Ύπουργός δέν έκλεισε όλοκληρωματικά τήν πόρτα, ύπεσχέθη και περαιτέρω ένίσχυσιν.

Μέ αύτήν την προοπτικήν, άσφαλώς ή άξιοποίησης τού δρεπάνου, πού θά έχει άνυπολογίσ

τους έμμενεις οικονομικάς επιπτώσεις στην οικονομική ζωή τής πόλεως δέν μπορεί παρά νά χαιρετισθί ως ένα βήμα σταθερόν διά τήν οικονομικήν άνέλιξιν τής πόλεως. Η καθιέρωσις μελλοντικής και άστικής συγκοινωνίας, ή δημιουργία ώρισμένων κέντρων διά στοιχειώδεις άνέσεις θά μεταβάλλωσιν τήν μέχρι χθές έρημον άκτήν τού δρεπάνου εις μίαν σφρι

γώσαν κυνέλην. Δέν είμεθα μακράν τής πραγματικότητας νά έκφράσωμεν τήν εύγνωμοσύνην τής πόλεως τής Κυβερνήσεως Στρατηγόν κ. Γκίκαν διά τó έμπρακτον ένδιαφέρον ύπέρ τής πόλεως. Δέν παραλείπει και ή στήλη αύτή νά έκφράσιν τήν εύγνωμοσύνην τής, έκδήλωσις τής όποιος είναι και οι λίγες αύτές γραμμές.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡ. ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Από τήν σκοπιά τού άντικειμένου παρατηρούμε βλέπουμε κάθε Δευτέρα εις τούς στενούς διαδρόμους τής Νομαρχίας μίαν εικόνα ή όποια δέν περιποιεί τιμήν εις τήν πολιτείαν.

Η άπόφραξις τού κ. Ύπουργού Έργασίας νά άποστέλλει κάθε Δευτέρα ένα ύπάλληλον έκ Κερκύρας μπορεί κατά κάποιον τρόπον νά σταμάτησε την ταλαιπωρίαν των ύπό μεταναστεύσιν, ύποχρεωμένων πρό τινος νά πηγαίνουν εις Ίωάννινα.

Ο ύπάλληλος όμως έρχόμενος μίαν ήμέραν τής

έβδομάδος έδώ είναι φυσικά άδύνατον νά άνταποκριθί ής άπαιτήσεις 500 και πλέον συμπατριωτών μας έπιθυμούντων νά μεταναστεύσιν.

Αποτέλεσμα νά παρυσιάζεται μία άνευ προηγουμένου εικόνα συνωστισμού και άπωθήσεως ή όποια και τήν Διοίκησιν μειώνει και τήν κοινωνίαν ταλαιπωρεί.

Είναι άνθρωπίνως άδύνατον ένας μόνον ύπάλληλος, παρά τάς φιλοτιμίας προσπάθειάς του, νά άντεπέξέθι.

Τελικώς προτείνεται ή

ό ύπάλληλος νά άποσπασθί μόνιμως έν Θεσσαλονίκη ή έν τούτο είναι δύσκολον νά παραμείνη τουλάχιστον άντί μιάς 3 ήμέρας τήν έβδομάδα.

Τό άρμόδιον ύπουργείον Έργασίας άς μελετήσιν και άς άποφασίη.

ΤΟ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟ ΠΕΡΑΣΜΑ

Μέ την εύκαιρία των έγκαινιων των έργων Καλαμά ή άφιξις τού ύπουργού Δημωσιών Έργων κ. Γκίκα είχε ευεργητικές επιπτώσεις, διότι έχορηγήσεν ώρισμένες πιστώσεις διά τήν μερικην έστω άντιμετώπισιν ζωτικών προβλημάτων τού τόπου.

Όπως εις Ήγουμενίσαν διέθεσεν πιστώσιν 300.000 δραχμών διά τήν έντός τής πόλεως όδοποιάν ως και δραχ. 250.000 διά τήν άξιοποίησιν τού δρεπάνου ως εις άλλην στήλην άναγράφομεν.

Εις Φιλιάταις, όπόθεν διήλθεν, διέθεσεν πιστώσιν περίπου 1.000.000 διά τήν έντός και περίεξ των Φιλιατών όδοποιάν.

Η διατεθείσα πιστώσις πρός τούς Φιλιάταις είναι μία έπι πλέον άποδείξις ότι τούς λόγους και τας ύποσχέσεις τού κ. Ύπουργού Δημωσιών Έργων τούς συνοδεύουν ή συνέπεια μέ άποτέλεσμα τήν πραγματοποίησιν.

Η διατεθείσα πιστώσις

θά προωθήσιν εις μέγαλον βαθμόν τó πρόβλημα τής όδοποιίας τού τόπου μας. Εις τούς κ.κ. Δημάρχους και τήν τεχνικήν ύπηρεσίαν τού Νομού έναπόκειται ή κατά τόν καλύτερον τρόπον άξιοποίησης τής πιστώσεως.

Πληροφορούμεθα έξ έγκύρου πηγής ότι διά τήν ίδρυσιν τεχνικής σχολής εις τήν πόλιν μας διά τήν όποιαν και ειδικός ύπάλληλος άρίχθη, διά τήν έκλογήν τού οικόπεδου προσκρούει εις δυσκολίας.

Πράγματι: Ο Δήμος παρεχώρησεν οικόπεδον δωρεάν, βασική άλλως τε προϋπόθεσις ίδρύσεως τοιούτου σχολείου, πλην όμως τούτο δέν πληροί τάς προϋποθέσεις τής θεμελιώσεως. Θεωρείται τού

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΣΚΛΗΡΟΤΗΣ Ή ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑ;

Μπροστά στό γλυκό άκρογιάλι τής πολίχνης μας κάτω από τόν βαθόν ίσκιον από πυκνόφυτες και πυκνόφυλλες πεύκες καθισμένος, δεχόμενος τó άνάλαφρον χάιδεμα τής θαλάσσιας αύρας.

Αίτλα στό λιμάνι πού ή προνομιοδότης θέση τó έκαμε γνωστό και πέρα από τά δριαντά της άγαπημένης μας πατρίδος δεσπόζον τά Φέρον—Μπότ. Είναι άληθεια πως νά τάζοντασ στό βάθος τού όριζοντα άρχισα σιγά—σιγά χωρίζαν ότι καταλαβαίνω νά πετάσέ κόσμος ιδανικούς πού μόνο ή φαντασία τού άνθρώπου έχει τήν δύναμιν νά πλάσιν. Και έβλεπα μέ τά μάτια τής φαντασίας μου κόσμους ιδανικούς, κοινωνίες μέ σύμνοια και άγάπη και άνθρώ

πους εύτυχισμένους. Και έκει πού ήμουνα συνεπαρμένος και πετούσα στούς αιθέρες ή παρουσία μιάς οικογενείας πού ήρθε νά καθίσιν δίπλα μου μέ προσγείωσις άπότομα, γιά ν' άντικρύσω τήν πραγματικότητα πού ήλη τήν πεζότητά της.

Ο κύριος, ή κυρία και ή νά μικρά παιδάκια. Πάρα πέρα μία ίσχυή κοπελίτσα ίσα μέ δώδεκα—δεκατριών έτών, προφανώς ή υπηρέστια των. Η όλη έμφάνισις των δείχναν ότι έπρόκειτο περί καλού κυρίου, πού τά οικονομικά του τόν τοκοθετούσαν στή θέση τού λίγων έλλήνων τών προνομιοχών.

Τό γκαρόνν έτρεξε άμέσως, μ' έλη εκείνη τήν προθυμία πού δείχνουν πρός έ

κείνους πού σταμπάρουν ότι τά «πατάνε» κατά τήν λαϊκήν έκφρασιν. Πήρε τις παργγελίες—τρεις και όχι τέσσερες και σέ λίγα λεπτά έρχεται κρατώντας τά πλούσια έδέσματα στά χέρια. Στρέφει άνα στό φαγητό οι τρεις και ή μικρή κοπελίτσα πού ή μοίρα της τήν έφερε νά βλέπιν από μακρά τήν εύτυχία καθόταν πάρα πέρα. Συνηθισμέ νά ύπηρετθί, νά έξυπηρετθί, νά ύποτάσσεται και ποτέ νά μην νοιώθι συμπόνοια και χαρά καθέται παράμερα. Μόνον όταν αυτοί τελειώσαν έκλήθη ή μικρή νά φάγη προφανώς τά άποφάγια τού τραπέζι. Δέν μπορούσε νά έπάρχη τραγικότερη εικόνα. Δέν μπορούσε ν' άντικρύσιν σαφέστερα και καλλίτερα τήν άδικία. Είκενα ζωντανά τήν σκληρότητα και άπανθρωπιάς. Είκενα πού πλήγων και τήν σκληρότερη καρδιά. Και άθελα άναρωτώσων, άν ζούσες στόν 20όν αιώνα

της έξερευνήσεως τού διαστήματος. Έβλεπες καθαρά τήν σκληρή και άπαισία καρδιά των κυρίων αυτών άπέναντι σ' ένα καταδιωγμένο και κατατρεγμένο από τήν τύχη άθώο πλάσμα. Δημιούργημα τής έξθελίσεως τής κοινωνίας και τής δυστυχίας, αναγκάστηκε νά έκπονήσιν ξένη πόρτα γιά έργασία. Και έδδ ή τύχη τήν κινήσιν. Όδηγήσεν τά ίσχυά και άδύνατα πόδια της στήν χειρότερη πόρτα. Στό χειρότερο σπίτι. Στό σπίτι πού βασίλευε τó μίσος, ή άδικία ή σκληρότης.

Ένώ αύτή έτσι όπας ήταν είχε ανάγκη από άγάπη, περίσεεια άγάπης, συμπόνοιας συμπάθειας και άνθρωπιάς. Να συμπάθω νά άντιπάρω τήν ζωή από άνεκτή σκοπιά. Δυστυχώς όμως είναι ύποχρεωμένη νά δέχεται τόν παραρηισμόν τήν έξουθένωση, τήν εγκατάλειψη, τήν άδιαφορία,

άκομη και τήν άπανθρωπιά μέ ύπομονήν και στοϊκότητα. Αλλά νά είναι τó πρώτο πλῆγμα πού δέχεται από τούς νηρούς αυτούς τύπους τ' άφεντικά της; Ασφαλώς όχι. Πόσες τέτοιες σκηνές, πόσες τέτοιες εικόνες είχε ή πληγή μένη καρδιά της; Πόσες φορές δέν άναθεμάτισεν τήν τύχη της; Και έξακολουθούσε νά όμιλούμε γιά δικαιοσύνη, γιά άγάπη, γιά πρόοδο και πολιτισμό, όταν στήν καρδιά μας βασίλευε τó σκοτάδι, τó μίσος και ή σκληρότης.

Αύτή όμως ή δυστυχισμένη άναγκάζεται νά τρώγιν τó πικρό ψωμί τής ύπηρετίας μέ ύπομονήν. Πού άλλως τενά πάη. Αμπρός βαθύ και πίσω ρέμα. Και άναρωτιέται κανείς γιά τήν στρατιά των δυστυχισμένων πλάσμάτων, των ύπηρετιών, πού τó χέρι τους όμας είναι ύποχρεωμένος νά δέχεται τόν παραρηισμόν τήν έξουθένωση, τήν εγκατάλειψη, τήν άδιαφορία,

σέ ξένες πόρτες γιά νά ξεναδοιεύουν. Κάθε μία από αύτές, είναι και μία πολυβάστα νισμένη προσωπικότητα. Διότι ύπάρχουν και χειρότερα άφεντικά πού προχωρούν άπό τήν σκληρότητα στήν έλπίδα και άνηθικότητα. Βέβαια έχουμε και καλούς. Ύπάρχουν και έκεinoi πού νοιώθουν παιδιά τους, τά κορίτσια αυτά. Φαντάζομαι όμως νά είσαι λίγοι.

Όταν λοιπόν άθώα και άγγελικά πλάσματα, καταδιωγμένα και κατατρεγμένα από τήν δυστυχία αναγκάζονται νά ξενοδοιεύουν και νά πένουν σέ τέτοια χέρια σαν τ' άφεντικά πού έχουμε μπροστά μας, τότε ασφαλώς δέν πρόκειται γιά σκληρότητα αλλά γιά άπανθρωπιά.

Τόν τέπον αυτόν έστω άνώνυμον τόν παραδίδομεν εις τήν κοινήν περιφρόνησιν

ΘΥΑΜΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΙΝ ΑΠΟΡΩΝ ΚΟΡΑΣΙΔΩΝ

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ & Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΥΠΗΡΞΕΝ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ

Η πόλις μέ έορταστικήν όνν και ό λαός μέ συναίσθηματα έθνικής έξάρσεως ύπεδέχθησαν προχθές Τρίτην τους Βασιλείς μας, τόν Διαδόχον και τήν προγκήμισαν.

Τήν όνν μ.μ. άκριβώς άπεβιβάσθησαν και συνονδεδόμενοι υπό τού Σεβασμιωτάτου, τού Νομαρχού ντος κ. Τσιφινίδη, τού Βουλευτού κ. Αθανασίου κατηνύθνησαν εις τόν πρός τούτο καθορισθέντα χώρον.

Έκει οι προϊστάμενοι Δημ. Ύπηρεσιών έκπρόσωποι σωματείων και όργανώσεων, οι γονείς πού έπρόκειτο νά παραλάβουν Βιβλιάρια και πλῆθος κόσ

μον.

Τόν μεγαλειώτατον σόντομα, άλλα φιλοσοφημένα προσεφώνησεν ό Εισαγγελεύς κ. Σ. Κανίνας, υπό τήν ιδιότητά του ως προέδρου Έπιτροπής Αποκατάσρων κορασίδων, τού Νομού, ως άκολουθούς:

Μεγαλειώτατε

Χαιρετίζομεν τήν παρουσία σας έν μέσσω τού λαού τής Θεσσαλονίκης.

Ηλθατε ν' άπονευμετε τά βιβλιάρια τής προικοδοτήσεως, δηλαδή τά άσκήσητε έργον δικαιοσύνης.

Διότι είναι έργον δικαιοσύνης ό στηριγμός και ή έγκαρδιώσις των ύλικώς άδυνάτων.

Δέν είναι ό ιευθύνων ή δέν είναι έξ όλοκληρου ύπεύθυνος—διά τήν έλικήν των άδυναμίων.

Διά τούτο όφείλουν οι δυνάτοί νά προσέρχωνται όλοπρόθυμοι έπικουροί.

(Όλοι όμοφύ αποτελούμεν τó ένιαίον και άδιαίρετον σώμα τής Ελλάδος).

Και ή έπικουρία πρός τούς δλικώς άδυνάτους γίνεται τσοσούτ μάλλον έπιτακτική όταν ούτοι συμβαίνει νά είναι ήθικώς δυνατοί.

Και αύτήν άκριβώς

τήν ήθικήν δύναμιν άποδεδειγμένως κατέχει έν τώ συνόλω του ό κοπιών και περρωτισμένος λαός τής άκριτικής ταύτης περιοχής.

Μεγαλειώτατε

Και δι' άλλων έργων τής Βασιλείας σας και διά τού θεσμού τής προικοδοτήσεως άποδείξατε ότι μέ φρονετήν συνείδησιν άνταποκρίνεσθε εις τά αίτήματα τής δικαιοσύνης.

Εδώμεθα νά συνεχίσιν έπί πολλά έτη τά καλά έργα σας και παρακαλούμεν όπως χορήγητε εις τήν παράδοσιν των κεκαυονισμένων βιβλιαρίων εις τούς γονείς των άπόρων κορασίδων, ούτινες έκ φρόντες τήν εύγνωμοσύνην των άναφανοσούν:

ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Τό τέλος τού λόγου τού κ. Εισαγγελέως έκάλωσαν ένθουσιώδη χειροκροτήματα και ζητωκραν γαί τού λαού.

Μετά τήν διανομήν 235 βιβλιαρίων προσεφέρθησαν άναμνηστικά και οι Βασιλείς ύπότάς ένθουσιώδεις έπεφημίαις τού λαού έπεβιβάσθησαν τού πολεμιστού και άνεχώρησαν.

ΓΟΝΙΜΟΣ ΔΡΑΣΙΣ

Τά σωματεία και οι σύλλογοι συγκροτούνται και έπιδιώκουν εύγενείς σκοπούς.

Ανάγεται ή όλη δράσις των εις πνευματικήν ήθικήν και έθνικήν εξύψωσιν τού λαού.

Έχομε ύπ' όψιν μας και παρακολουθούμε τήν όλην δράσιν τού συλλόγου έθνικής άντιστάσεως Θεσσαλονίκης, ό όποιος πράγματι ύπερέβη κάθε προσδοκία.

Και μόνον τó γεγονός ότι οι διοικούντες τόν συλλόγον έχουν περιέλθι όλα

σχεδόν τά χωριά τού Νομού και έχουν άναπτύξει θέματα έθνικού περιεχομένου είναι άρκετόν.

Αλλά και αί κατ' έστος όργανοί άναμνηστικοί στή Μενίνα, ή έπέτειος τής έξόδου τού Στρατηγού Ζέρβα στήν πρωτεύουσα, οι χοροί διά τήν ένίσχυσιν άπόρων παιδιών άγώνιστων Έθνικής Αντιστάσεως, όλα αυτά συνθέτουν μίαν ώραιαν εύγενή και έθνικήν προσπάθειαν άποδεικνύουν μίαν άν γόνιμον δράσιν.

Κορωνίδα δέ τής δρά

Ξεναί Δημοσιεύσεις

Υπό του Εδαγγελικού Γεωργήκους
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ο ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟΥ

Τό Κήρυγμα της Κυριακής

«Αν όλοι σου σκενόταν κ' όποιος και σου έλεγε: «Μέ βλεπεις μένα; Βρίσκομαι έδω δίπλα σου, αλλά ταυτόχρονα είμαι και κάπου άλλο. Έχω την ικανότητα να βρίσκομαι την ίδια στιγμή σε περισσότερα από δύο μέρη. Άραγε τί θα έλεγες για ένα τέτοιο πράγμα; θα θεωρούσες τον τοιούτον ότι έχει σώας τās φρένας; Άσφα λών όχι.

Και όμως από τη γή μας πέρασε Κάποιος, που έκαμε μια τέτοια δήλωση. Την έκαμε δε όχι σε κανένα κοινό πρόσωπο, αλλά σε ήγέτη σοβαρό, σε άνθρωπο μορφωμένο, πλούσιο, και μέλος του 'Ανωτάτου 'Εκκλησιαστικού Συνεδρίου—του Σανχεδρείου. Πρόκειται για κάποιον 'Εβραίο που λεγόταν Νικάνορ.

Έκείνος δε που έκαμ' μια τέτοια δήλωση στον Νικάνορ, ήταν ο 'Ιησους Χριστός. 'Ιδού ή δήλωσίς Του: «Και οδείς αναβέβηκεν εις τον Ουρανόν ει μί ή εκ του Ουρανού κα ταβάς, ο 'Υιός του 'Ανθρώπου, ο 'Ων εν τώ Ουρανώ.» (Ίωάννου γ' 13). Έδώ μιλούσε στον Νικάνορ που έλεγε ότι βρίσκονταν ταυτόχρονα στον Ουρανόν. Παράξενα λόγια. Οτι σδιήποτε από μας θά τά ξεβλά μβανε ως λόγια τρελλού. Και όμως, δέν ήταν λόγια τρελλού, αλλά λόγια Θεού.

Τι είναι τρέλλια—παράφροσύνη; Όταν ο άνθρωπος χάνει την επαφή του με την πραγματικότητα, παύει να έχει σώας τās φρένας. Ζή στον Κόσμο του ανυλλήπτου—τον άπιστου του. Τρελλός είναι εκείνος που τό άπίστευτο, τό θεωρεί ως τό πόλυτα πιστευτό. Δέν μπορεί όμως να τό άποδείξει και να κάμει τούς άλλους να τό πιστέυσουν.

Ο Χριστός μιλά στον Νικάνορ. Δέν ήταν ο Νικάνορ—μνος κανένας κοινός άνθρωπος. Ήταν έξυπνος. Και όμως, τό σο μεγάλη έντίμηση τού έκαμε ο Χριστός ακούοντας μονάχι για τά έργα και τά λόγια Του, που άπεφάσισε να Τόν πλησιάσει προσωπικά. 'Υπομνήστε ότι θά παρεξηγητό ίσως. Άλλά πήγε την νύκτα.

Παρά τό γεγονός ότι ήταν θεσηκεντικός 'Ηγέτης, ο Χριστός, δέν έδωκε να τού πει ότι ή πρωταρχική τού ανάγκη ήταν 'να γεννηθή άνωθεν. Δέν μπορούσε με κανένα άλλο τρόπο να καταλάβει τίς πραγματικότητες ενός Κόσμου από τόν όποιον ήταν έντελώς ξένος—τό Κόσμον τού Πνεύματος. 'Όταν ήκουσε, ότι πρέπει να 'ενα γεννηθή», είπε: «Πώς δύναιται άνθρωπος γεννηθήναι γένων όν; Μή δύναται εις την κοιλίαν τής μητρός αυτού δέδ τερον εισέλθειν και γεννηθήναι;» Ένας Κόσμος τού Πνεύματος έντελώς άγνωστος στον Νικάνορ. Αότη είναι ή τραγωδία τής Θεορκειας. Οι θεη σκεντικοί 'Ηγέτι καθιλωθήσαν μόνο στο βασίλειο τής β-λης. Οι πραγματικότητες τού Βασιλείου τού Πνεύματος τούς είναι έντελώς άγνωστοι.

Τό κορψωμά τής συνομι- λίας τού Χριστού με τόν Νικάνορ, ήταν κάτι για τόν 'Εαν- τόν Του: «Και οδείς αναβέβη- κεν εις τον Ουρανόν ει μί ή εκ του Ουρανού καθαβάς, ο Υιός του 'Ανθρώπου.» 'Όμιλούσε εν τώ 'Εαντύν Του ο Χριστός. Τού έλεγε ότι ήταν Θεός ένσαρκος θεός. Και σάν Θεός που ήταν, δέν εγγράφει περιορισμούς. 'Όταν έγινε άνθρωπος, δέν έπαν- σε να είναι Θεός. 'Όταν τό άπεριόριστο λαμβάνη μορφήν περιορισμένην, δέν παύει να είναι άπεριόριστο. 'Ο όκεανός ως παράδειγμα. Άπεριόριστος Καί όμως, βάζω λίγο νερό με- σα σε μία δεξαμενή και λέγω: «Νά έρεγα τόν 'Ωκεανό—τόν

σεώς των έρχεται ή πρω- τεβουλία διά την πρωτο- μνή του στρατηγού. Εις τό διοικητικόν Συμβούλι- ον τού συλλόγου ιδιαιτε- ρα δε προς τόν ήπροεδρον και Γενικόν Γραμματέα κ. κ. Παπέν και Παπαγγέ- λην άνήκουν συγχαρητή- ρια.

περιώρισα.» 'Αλήθεια αυτό. Πραγματικότητα. 'Αλλ' είναι μόνον μέρος τής αλήθειας. Δέν έπαισε 'να ήρίσταται ο άπεριό- ριστος 'Ωκεανός. Ποιός μέτρη- σε ποτέ επακριβώς τό νερό του; 'Η ένανθρώπινος τού Θε- ού έτσι ήταν. Έγινε ο Θεός όρατός από τόν άνθρωπον άλ- λά δέν περιωρίστηκε ο 'έκεινο που ο άνθρωπος μπορεί να δη- 'Εκείνο που ο Χριστός ή- θελε να δηλώσει στον Νικάνορ, μόνον ότι ήταν Θεός άπεριό- ριστος και άνθρωπος περιορι- σμένος, αλλ' ο περιορισμός Του αυτός ήταν ατόβουλος.

Διακηρύττει επ' σης μία άλ- λη σπουδαιότητα αλήθειας για τόν 'Εαντύν Του. 'Ότι ή άρχή Του, δέν ήταν γήνη. 'Ήταν ο 'έκ του Ουρανού καταβάς. Δέν άρχισε από τη Γή για να φθάση στον Ουρανόν. Κατέβηκε από τόν Ουρανόν στη Γή, για να γίνη άνθρωπος να μας κάμει ήμάς παιδιά τού Θεού. Κατέ- βηκε ο Ουρανός στη Γή, για να μπορούμε ή Γήν 'ανέβη στον Ουρανόν. Ήταν ο μόνος που πε- ριπάτησε πάνω στη Γή μας και τό 'Όποιο ή καταγωγή δέν ήταν γήνη. Ήταν οδρά- νια. 'Αν ο Χριστός ήταν γήνη- ως ως προς την καταγωγή Του, δέν θά μπορούσε να κάμει τίποτε για μας—γιατί τό πόλυ πολύ θάταν κάπως καλύτερος από μας. Ήταν όμως Θεός ένσαρκος.

Ήν ήταν μία άπό τίς περιορι- σμένες και όρατες εμφανίσεις Του χωρίς όμως ποτέ να παύ- ση να είναι Θεός εν Ουρανώ. Και άπέδειξε ότι ήταν, ότι άδίσουσε με τά θαύματα που έ- κάμε θαύματα ύπερφυσικής δυνάμεως. Καί έπεσφάγισε τά λόγια Του που ειπε στον Νικάνορ με τόν θάνατό Του και την 'Ανάστασί Του. Άφησε τούς άλλους να Τόν στανρώ- σουν, αλλ' άνέστη ο 'Ιδιος για να 'άποδείξει, ότι εκείνο που ει- πε ήταν Λόγος Θεού και όχι λόγος παράφρονος. 'Και οδείς αναβέβηκεν εις τον Ουρανόν ει μί ή εκ του Ουρανού κα ταβάς, ο Υιός του 'Ανθρώπου, ο 'Ων εν τώ Ουρανώ.» 'Η μεγαλύτερη επιθυμία Του είναι να σε σώσει και να σε κάμει και σένα παιδί τού Ουρανού. Θά τό κα- τορθώση μ' ένα βλέμα πίστε- ως στον Σανχεδρίν Του.

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ: 'Όστις επιθυμεί να λάβη εν άντίστον τού βιβλιαρίον «Πώς ένας Γάμκοςτε γινώρι- σε τόν Χριστόν» και τό τεύχος τών κηρυγμάτων τής Κυρια- κής τού προηγούμενου μηνός ή δωρεάν τό Κατά 'Ιωάννην Εύαγγέλιον εις άπλήν νεοελληνικήν γλώσσαν, άς μας γρά- ψη εις την διεύθυνσιν: «Δημο- σιεύσεις ο Σπορδός», Γραμμα- τοθυρίς 387 ΑΘΗΝΑΙ.

Επιπλέον, άπο τήν πόλιν μας ΕΜΠΟΡΙΟΝ - 'Αντιπροσωπεία ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Σ. ΒΡΥΣΗ

Επιπλέον — Κρεβάτια
Ποδήλατα — Ραπομηχαναί
Κουζίνας υγραερίου — Ψυγεία
Θερμοσίφωνες — Γραφεία
Ραδιόφωνα — Ραδιογραμμόφωνα
NATIONAL
Τών καλλιτέρων 'Ιαπωνικών έργοστασίων
TRANZISTOR ΡΕΥΜΑΤΟΣ
Πάντα ταύτα εις έξαιρετικές τιμάς και
μέ μεγάλας εύκολίας πληρωμής.
Μία έπισκεψίς θά πείση τόν καθένα.

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΛΕΙΠΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ
ΕΜΠΟΡΙΟΝ - 'Αντιπροσωπεία
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Σ. ΒΡΥΣΗ

Επιπλέον — Κρεβάτια
Ποδήλατα — Ραπομηχαναί
Κουζίνας υγραερίου — Ψυγεία
Θερμοσίφωνες — Γραφεία
Ραδιόφωνα — Ραδιογραμμόφωνα
NATIONAL
Τών καλλιτέρων 'Ιαπωνικών έργοστασίων
TRANZISTOR ΡΕΥΜΑΤΟΣ
Πάντα ταύτα εις έξαιρετικές τιμάς και
μέ μεγάλας εύκολίας πληρωμής.
Μία έπισκεψίς θά πείση τόν καθένα.

Ο Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΚΟΣ

Έπ' εύκαιρία τών έγκα- νίων άφίχθη ο κ. 'Αθανασά- κος.

Έπεσκέφθη πολλές κοι- νότητας τού Νομού και συ- νειργάσθη έπανειλημμένως μετά τών προϊσταμένων τών 'Υπηρεσιών επί διαφόρων γε- νικών ζητημάτων.

Σήμερον άνεχώρησεν δι' Αθήνας.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εις τό προηγούμενον φύλ- λον μας άνεγράφη εκ παρα-δρομής ότι εις τό Δ. Σ. τής 'Εθνικής 'Αντιστάσεως έξε- λέγη ο κ. Χρ. Νικολάου ένώ εις την πραγματικότητα έξε- λέγη ο κ. Ζώης Πανταζής εκ Παρισυατών.

Ο κ. Νικολάου έξελέγη μόνον εις την έξελεγκτικήν επιτροπήν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Τρακτέρ τύ- που ΦΟΡ-

ΤΣΟΝ δυνάμεως 52 ίππων με όλα τά εξαρτήματα ήτοι ά- ροτρον τριών υδραυλικών, δισκοβάση υδραυλική 24 δίσκων, πλατυφόρμα άνατρο- πόμην, βυτίον νερού χωρη- τικότητας 2.500 κιλών και άντλία.

Όλα εις άρίστην κατά- στασιν και εις τιμήν εκαι- ρίας λόγω άναχωρήσεως τού ιδιοκτήτου δι' Αυστραλίαν.

Πληροφορία παρ' ήμίν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

Λώδεκα πο- λυτέστατα

γραφεία άνώγεια επί τής Κεντρικής οδού Κθ- προν και 23ης Φεβρουαρίου (γωνία) ιδιοκτη- σίας αδελφών ΜΟΣΧΟΥ.

Πληροφορία: 'Αδελφοί ΣΚΟΡΔΑ ένταίθα

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΕΠΕΡΓΕΙΩΝ ΤΟΥ Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τήλμα τού Βουλευ- τού κ. 'Αθανασίου σχετι- κάς με τήν έκδοσιν έγκλη- ματιών τού έλέμου Ρετζέπ Ντίνου και Ρετζέπ Ντίνου, ίνα δικασθώσιν.

«'Υπουργός δικαιοσύ- νης έξήτησεν άπό εισαγγε- λής έφ' όσον στοιχεία προ- κειμένου άκολουθήσει ένερ- γεια παρά τη Τουρκική κυβέρνησιν δι' έκδοσιν και ταφην τών έκ Κωνσταν- τινούπολιν έγκληματιών πολέμου και σφαγέων Θε- σπρωτικού λαού Νορτζέ- 'Ισοφ Ντίνου και Ρετζέπ

Εύχαριστήριον

Τό Διοικητικόν 'Ισμβούλι- ον τού Φιλανθρωπικού Σωμα- τέλου «ο Καλός Σαμαρείτης», έφάρξαε τάς θερμάς αυτού εύχαριστίας προς τό 'Ηγουμε- νοσυμβούλιον τής 'Ιερής Μο- νής Γηρομερίου «Κοιμήσεως τής Θεοτόκου» διά την προς τό Οικονομείον αυτού, εν τώ όποιο συντηρούνται 170 τόν- άριθμόν γυμνασιόπαιδες προσ- ρχόμενοι έξ όλης τής Μητροπο- λιτικής περιφέρειας, γενόμε- νων δ' ο ρ ε ά ν έξ' εκάτον- κιλών έλαιολάδου.

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Έν Παραμυθία τη 7-9-1962

ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Ανακούφισιν αισθάν- θηκαν οι γέροντες άγρόται από τάς συντά- ξεις που πήραν.

Τό ένταύθα υποκατά- στημα τής ΑΤΕ και ή 'Ενωσις Συνεταιρισμών με τάξιν και ταχύτητα προέβησαν εις την κα- ταβολήν τών συντάξε- ων.

Τό εργατικό δυναμι- κό τής πόλεως με- τά πολλά έργα ηξέθηή σημαντικώς, ο δε άριθ- μός τών σωματείων έπι- τρέπει την ίδρυσιν ίδι- ου εργατικού κέντρου.

Οι ενδιαφερόμενοι και άρμόδιοι άς μελετή- σουν τό ζήτημα.

Και ή στεγασίς τού δημοτικού σχολεί- ου Γραικοχωρίου πρέ- πει να άντιμετωπισθή διά τόν νέον οικισμόν.

Η προτεινομένη λύ- σις μεταφοράς ενός ξυ- λίνου λυομένου παρα- πήγματος με τάς αναλό- γους διαρρυθμίσεις θά λύ- ση κατά κάποιον τρό- πον έστω δι' όλίγα χρό- νια τό πρόβλημα τής στεγασίς τού σχολεί- ου.

Και επειδή ο λόγος περί σχολείων, πολ- λά τά σχολεία που θά λειτουργήσουν έφετος έλλειπώς εις τάς δύο πε- ριφέρει